

KONUMUZ TARİH

Selçuk PERİN
28.10.2001

Türkiye'nin sorunları bitmez. Ya politik, ya ekonomik ya da dış ilişkiler içerisinde tilt topu gibi birinden birisine itilir. Olur ya. Burası Türkiye.

Tarih yarın Türkiye Cumhuriyetinin 77. yaşını kutlayacak. Yurt içinde ve dışında bu yaşam gurur ve sevgi ile kutlanacak. Kutlanacak ama her yıldönümü gibi bunun da tatlı ve acı yanları olacak.

Bu sene acılar her nedense oldukça fazla. Öncelikle 1 Ocak 2001 babamı kaybettiğimiz gün olarak geçti tarih'e. Öte yandan Şubat ayı ekonomik kriz'in her şeyi alt üst etmesi ile sanki bir salvo ile açılışı yaptı. Mart Ayı Fransız Parlamentosunda Ermeni Soykırımını konusunun gündeme gelmesi ile çalkalandı durdu ve maalesef bu tasarı muhalefet'in 54 oyu ve çoğunluğun katılmaması ile geçti. Türk-Fransız ilişkileri yine bir bunalımlı döneme girdi.

Nisan'dan, Ekim ortasına kadar politik ve ekonomik sorunlar Türkiye'yi çalkalarken herkes'in ağzında bir yolsuzluk lafı çiklet oldu. Yolsuzluk yok muydu. Elbette ki vardı. Bunun önüne nasıl geçilecek, Türkiye girmiş olduğu bunalımdan nasıl çıkacak diye konuşmalar, oturumlar aldı gitti. Bir değişiklik oldu mu? Hayır. Ben daha rastlamadım. Siz rastladıysanız, ne olur haber verin.

Türk Lirasının cılkı çıktı. Döviz borsası aldı başını gitti. Küçük maaşlar yok oldu, Büyük maaşlar eridi. Ev ve apartman sahipleri kendilerini korumak için aldıkları dövizle kiralama kararının kurbanı olurken, içimizden iyimser olanlar da yapmış oldukları döviz'e bağlı kontratlardan yıkılıverdiler. İthal malına olan Türk aç gözlüğü de birden bire döviz fiyatlarına çarptı ve ekonomi dümdüz oldu.

Cumhuriyet'in birinci derecede koruyucusu olması gereken Parlamento, Cumhurbaşkanlığı ve Ordu birbirlerini yemeğe devam ettiler. Mehmet Atlan 11 Ağustos 2001 tarihli yazısında Askeri Ceza Kanunu'nun 148. maddesinin bazılarını neden uygulanmadığını sordu. Kimseden tıs yok!

Ne bir DGM savcısı, ne bir askeri savcı, ne Cumhurbaşkanlığı, ne Parlamento bir dosya açılmasını uygun gördü. Ama siteler ve siteler, Askeri ihalelerdeki yolsuzlukları teker açıklarken kimseden herhangi bir tepki gelmedi.

Benim büyüdüğüm ortamda buna ***"Bu ne Perhiz, Bu ne Lahana Turşusu"*** denir...

1998'de Türkiye Cumhuriyeti merkezi Brüksel'de bulunan bir Lobbying şirketine Türkiye'nin Avrupa Birliği nezdinde tanıtımını yapması ve ilişkileri ilerletmesi için senelik İki buçuk milyon dolarlık bir yatırıma girişiyordu. O zaman Doğru Yol-Fazilet hükümeti iktidarda idi. Ne olduysa oldu bu iş olmadı. Ama yerine hiçbir şey de yapılmadı.

Gelelim Ekim 2001'e. 22 Ekim haftası yine Ermeni-Türk ilişkilerini ön plan'a getirdi. Nerede ise 91. yılına girilecek olan Osmanlı-Rus savaşının sonuçları yine masaya getirildi. Yine Fransızlar tarafından, ama bu kez Avrupa Parlamentosunda.

Şu veya bu yol ile bu oylamada Türkiye aleyhtarlarının istedikleri sonuç alınamadı. Öneri reddedildi. Ama bu son kez mi? Elbette ki hayır.

Peki nedir bu Türkiye'ye karşı güdülen husumet? Nereden geliyor? Bugünkü dersimiz de O. Cumhuriyetin 77. yıldönümünün arifesinde tarih ve Batı tarihi ne diyor ona bir bakmakta fayda var.

İngiliz Belgelerinde Osmanlı Ermenileri adlı (Türk Tarih Kurumu Seri VII Numara 78 ile 1982 bastığı) kitabın 1. Cildinde 1856 dan 1880'e bütün sorunlar ele alınıyor. Bu devir Osmanlı İmparatorluğunun kapitülasyonlardan dolayı en zayıf olduğu devir olarak tanımlanırken, Anadolu'nun stratejik önemi kez be kez tekrarlanıyor.

15 Temmuz, 1879 tarihli mektubunda, Osmanlı İmparatorluğu'nun **Erzurum, Van, Diyarbakır, Harput, Muş ve Kürdistan vilayetlerine Başkonsolos olarak atanan Major Trotter'in**, Salisbury' Marki'si ne yazmış olduğu mektupta;

Ermeni konusuna vermiş olduğu değerler göz önüne getirildiğinde. Bugün Avrupa Parlamentosunda yapılmakta olan girişimlerin ve verilen önerilerin ana hatlarında, Avrupalı kudretlerin Osmanlı İmparatorluğunu bölme çalışmalarına ta o zaman başladıklarına ve bugün de devam ettikleri ayan beyan görülmektedir.

200 yıl'ı aşan Osmanlıyı ve Türkiye'yi bölün diyen bir Maraton koşusu içerisinde olan Avrupalıların bugün de bir başka tutum içerisinde olmaları imkânsızdır.

77. yaşına girecek olan Cumhuriyetimizin de bugüne dek içten ve dıştan gelen bölücü saldırılara karşı dayanmış olması şayanı hayret edilecek bir olaydır. Bu Milletimizin, halkımızın dirayetinden başka hiçbir şey değildir.

Seneler önce yapıp, taviz olmayarak sunulabilecek çözümler bugün yapırlarsa bir taviz görünümü verebilirler. Türkiye Cumhuriyetinin, bu saldırılarla kaybettiği zaman ve harcadığı enerji, şu anda ekonomimizi düzeltmek ve vatanımızı belli bir düzey'e getirmek için kullanılsa sanıyorum faydaları çok büyük olacaktır.

Soykırım olarak addedilmesi istenen olaylarda ölen Ermeniler'in sayısı, bu katliam'da ölen Türk ve Kürtlerden fazla değildir. Bir savaş ortamında kurunun yanında yaş ta yanmaktadır. Bunu benim kadar sizler de biliyorsunuz.

Modern Türkiye'mize yapılan saldırılara bir kalkan vazifesi görerek, bu saldırıları en asgari durumuna getirecekse bir önerim var. Bu savaşta ölenlerin anısına bir anıt dikilse ve bunların ruhlarını Şad etmek için bir gün seçilse. Bu girişim de bas, bas bağırılarak, en iyi şekilde duyurularak herkesin kulağının içine sokulsa. Sanıyorum ki bu konu bir daha gündeme gelmeyecek ve Türkiye Cumhuriyeti bu muhabereden zafer ile ayrılacaktır.

Artık takkemizi önümüze koyup, eğri oturmalı ve doğru düşünmeliyiz. Bu bize kapalı tutulan kapıları açacaksa, o zaman gerekeni en iyi şekilde yapıp yolumuza devam etmemiz gerekmiyor mu?